

हर्यश्व इति ॥ १ ॥ षट्सुकरपृष्ठयोः पादपृष्ठयोः कुचयोश्च स्तनयोर्नितंबयोश्चक्षुषोश्चेति प्राचः वक्षःकुक्ष्यलकस्कंधकरवक्रं षडुन्नतमितिकाशीखंडोक्तिः समसुसूक्ष्मात्वकेशदशनेषुकरांगुलिषुपादांगुलिषुतदुभयपर्वसुचसूक्ष्मा त्रिषुत्वरसत्त्वनाभिषुगंभीरा पंचसुपाणितलेनेत्रांतेतालुनिजिह्वायां अधरोष्ठे चरक्ता ॥ २ ॥ बहुभिर्देवैरसुरैश्च आलोकयितुं योग्या बह्वेवासुरालोका गंधर्वाणां दर्शनं शास्त्रगीतादिविधायस्यां

नारद उवाच हर्यश्वस्त्वब्रवीद्राजा विचिंत्य बहुधा ततः ॥ दीर्घमुष्णं च निःश्वस्य प्रजाहेतोर्नृपोत्तमः ॥ १ ॥ उन्नतेषून्नता षट्सुसूक्ष्मासूक्ष्मेषु सप्तसु ॥ गंभीरा त्रिषु गंभीरेष्वियं रक्ता च पंचसु ॥ २ ॥ बहुदेवासुरालोका बहुगंधर्वदर्शना ॥ बहुलक्षणसंपन्ना बहुप्रसवधारिणी ॥ ३ ॥ समथयं जनयितुं चक्रवर्तिनमात्मजं ॥ ब्रूहि शुल्कं द्विजश्रेष्ठ समीक्ष्य विभवं मम ॥ ४ ॥ गालव उवाच एकतः श्यामकर्णानां शतान्यष्टौ प्रयच्छ मे ॥ हयानां चंद्रशुभ्राणां देशजानां वपुष्मतां ॥ ५ ॥ ततस्तव भवित्रीयं पुत्राणां जननी शुभा ॥ अरणी बहुता शानां यो निरायतलोचना ॥ ६ ॥ नारद उवाच एतच्छ्रुत्वा वचो राजा हर्यश्वः काममोहितः ॥ उवाच गालवं दीनो राजर्षिर्ऋषिसत्तमं ॥ ७ ॥ द्वेमेशते संनिहिते हयानां यद्विधास्तव ॥ एष्टव्याः शतशस्त्वन्ये चरन्ति मम वाजिनः ॥ ८ ॥ सोहमेकमपत्यं वै जनयिष्यामि गालव ॥ अस्यामेतं भवान्कामं संपादयतु मे वरं ॥ ९ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु सा कन्या गालवं वाक्यमब्रवीत् ॥ मम दत्तो वरः कश्चित्केन चिद्ब्रह्मवादिना ॥ १० ॥ प्रसूत्यंते प्रसूत्यंते कन्यैव त्वं भविष्यसि ॥ सत्वं ददस्व मां राज्ञे प्रतिगृह्य हयोत्तमान् ॥ ११ ॥ नृपेभ्यो हि चतुर्भ्यस्ते पूर्णान्यष्टौ शतानि मे ॥ भविष्यति तथा पुत्राममचत्वार एव च ॥ १२ ॥ क्रियतामुपसंहारो गुर्वर्थं द्विजसत्तम ॥ एषा तावन्मम प्रज्ञायथा वामन्यसे द्विज ॥ १३ ॥ एवमुक्तस्तु समुनिः कन्यया गालवस्तदा ॥ हर्यश्वं पृथिवीपालमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १४ ॥ इयं कन्या नरश्रेष्ठ हर्यश्वप्रतिगृह्यतां ॥ चतुर्भागेन शुल्कस्य जनयस्वैकमात्मजं ॥ १५ ॥ प्रतिगृह्य सतां कन्यां गालवं प्रतिनंद्य च ॥ समये देशकाले च लब्धवान्सुतमीप्सितं ॥ १६ ॥ ततो वसुमनानामवसुभ्यो वसुमत्तरः ॥ वसुप्रख्यो नरपतिः सबभूव वसुप्रदः ॥ १७ ॥ अथ काले पुनर्धीमान् गालवः प्रत्यपस्थितः ॥ उपसंगम्य चोवाच हर्यश्वं प्रीतमानसं ॥ १८ ॥ जातो नृपसुतस्ते यं बालो भास्करसंनिभः ॥ कालो गंतुं नरश्रेष्ठ भिक्षार्थमपरं नृपं ॥ १९ ॥ हर्यश्वः सत्यवचने स्थितः स्थित्वा च पौरुषे ॥ दुर्लभत्वाद्दयानां च प्रददौ माधवीं पुनः ॥ २० ॥ माधवी च पुनर्दोषां परित्यज्य नृपश्रियं ॥ कुमारीकामतो भूत्वा गालवं पृष्ठतो न्वगात् ॥ २१ ॥

सा तथा ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ कामतश्छयायोगबले

नकुमारी भूत्वा यौवनं परित्यज्येत्यर्थः ॥ २१ ॥